

Bogár László: Kiss helyett Gyurcsány

2014 augusztus 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Tegnap volt tíz éve, hogy 2004. augusztus 25-én a Financial Times tudósítást közölt Budapestről, amelynek az volt a lényege: a kormányzó szocialista párt kongresszusa (a megbuktatott Medgyessy Péter utódként) két jelölt közül választhat.

Az egyik olyan, mint Leonyid Brezsnyev volt szovjet pártfőtitkár, a másik meg, mint Tony Blair, az akkor még igen népszerű angol miniszterelnök – írták.

Talán nem kell külön hangsúlyozni, hogy a Financial Times szerint Kiss Péter volt a magyar Brezsnyev, és Gyurcsány Ferenc a magyar Tony Blair. Engem nem fűztek baráti szálak a nemrég elhunyt Kiss Péterhez (bár mindig korrekt politikai vitapartnernek tartottam), de amikor tíz éve ezeket a sorokat olvastam, szinte rokonszenvet éreztem iránta. Akit ugyanis ilyen útszéli módon támad, tesz lehetetlenné, lényegében semmisít meg, legalábbis szimbolikusan, az önmagát a világ legkorrektebb sajtóorgánumának tartó és globális véleményhatalomként tevékenykedő Financial Times, az mindenképpen megérdemli az együttérzést.

Ma már történelmi tény, hogy a Medgyessy Pétert egy máig is feltáratlan belső „összeesküvéssel” megdöntötték. Erőket két egymással legalább olyan éles ellentétben álló áramlatot képviseltek, mint amilyen elégedetlenséget éreztek mindketten Medgyessy iránt.

Az egyiküknek a megdöntött miniszterelnök túlságosan liberális volt, a másiknak viszont tétlenül „szocialista”. Az utóbbi tábort külön bűszítette az a (szerintük) „politikai amatőrizmus”, amelynek lényege az volt, hogy Medgyessy komolyan vette az ígéreteit (micsoda dolog ez!), és ezeket a választási győzelem után meg is valósította; és akinek programját a választás után ellenzékbe kerülő Fidesz – egyébként nagyon helyesen –, szintén megszavazta a parlamentben. (Ez azon ritka reménykeltő események egyike volt a rendszerváltás történetében, amikor a politikai osztály józan többsége megmutatta, hogy talán nemcsak a globalista kollaboránsok cinizmusa jellemzi őket.) Miféle „lúzer” tempó ez, dohogtak a liberálisok, akiknek élére egyre inkább az eredetileg Medgyessyt is „menedzselő” Apró-klán „belső embere”, Gyurcsány Ferenc állt.

Az úsződön elmondott beszédében később éppen azt ismertette végtelen politika-lélektani precizitással, hogyan kell ezt csinálni akkor, ha az ember nem „lúzer”, hanem a „vinner” akar lenni. Hát, lett is, és éppen ezért kellene kicsit eltöprengeni arról, hogy akik most Kiss Péter temetésén könnyezve egekig magasztalták őt, vajon hol voltak tíz évvel ezelőtt? Vajon akadt-e egyetlen szocialista párti kongresszusi küldött, aki legalább jelezte volna azt az arcátlan cinizmust, amivel a Financial Times, illetve a lapon keresztül a globális pénzhatalmi rendszer megüzente, hogy hová kell majd tenni az ikszet a szavazásnál?

És vajon szembesültek-e azzal, hogy Gyurcsány Ferenc megválasztásával nemcsak Kiss Pétert és az általa

képviselt valóban becsületesen szocialista irány útját torlasztották el végleg, de utat nyitottak annak a cinikus ultraliberális kurzusnak is, amely aztán a végjátékban Gyurcsányt ugyanilyen könnyedséggel hajította el? És ez az ultraliberalizmus most lényegében három, sehonnan sehová sem tartó, egymást most éppen kölcsönösen felszámoló „eszdéeszes” frakcióra tépte szét a valaha létezett szocialista pártot.

Ahogy Vörösmarty írja a Gondolatok a könyvtárban című versében: „...Az el nem ismert érdem h?sei, / Kiket – mid?n már elhunytak s mid?n / Ingyen tehette / – csúfos háládattal / Kezdet imádni a galád világ...” Cseppet sem szeretném kétségbe vonni senkinek az ?szinte gyászát, de vajon a temetésen beszédet mondók közül látta-e bárki is ebben a drámában a saját felel?sségét? Azt persze soha sem fogjuk megtudni, hogy mi lett volna, ha... De az biztos, hogy Kiss Péter lelkében aligha múlt el nyomtalanul számos társának képmutató cinizmusa. Igen, Kiss Péter egyike volt azon keveseknek, akik legalább megpróbálták becsületesek maradni a politika hazugságra, gátlástalanságra, cinizmusra épülő világában. És ha már életével és életében nem tudott ezen változtatni, akkor ne vegyük el az emlékét?! azt az esélyt, hogy legalább a halála lehessen figyelmeztetés. Olyan int? jel, ami a politika minden szerepl?je számára adna feladatot. Nyugodjék hát békében, de minket, megmaradókat ne hagyjon békében nyugodni sorsa és emléke.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló